

Posudek oponenta na bakalářskou práci

Lucie Černíkové

PROBLEMATIKA SCÉNY V DRAMATICKÉM UMĚNÍ

Předloženou práci hodnotím poměrně kladně. Studentka si vybrala zajímavé téma, které se celkem poctivě snažila zpracovat. Práce je psaná srozumitelným jazykem bez zásadních lapsů (byť další čtení a korektury by jistě neuškodily), rámcově dobře strukturovaný text je přehledně členěn a doprovázen přiměřeným počtem citací. Autorka se snaží o vlastní vklad a komparaci obou teoretiků, jejichž dílo tvořící základ jejího výzkumu se snaží skutečně analyzovat. Přesto mám k práci několik výhrad různé míry závažnosti, které zde v několika bodech shrnuji:

- Název práce i úvodní rozvrh nekorrespondují v plné míře s obsahem práce, která se na mnohem větším prostoru než vlastní scénou zabývá vymežováním a klasifikací dramatického umění obecně. Tento problém se dal obejít např. podtitulem či lepším vymezením v úvodu práce.
- Pokud přijmu autorčin přístup, tj. zejména u Hostinského pátrat po jeho pojetí dramatického umění v rámci klasifikace uměleckých druhů i po jeho vymezení dramatu, pak mi schází začlenění statí jako je Darwin a drama či Disonance, možná mohl být také zohledněn text shrnující přednášky Hostinského z pera Zdeňka Nejedlého (*Otakara Hostinského estetika I.*, 1921).
- V práci mi schází širší kontext, ve kterém jak Hostinský, tak Zich své studie tvoří – jejich teze o dramatickém umění a scéně přece nejsou bez předchůdců a proudů, v rámci nichž působí. Možná lze takový přístup částečně prominout u bakalářské práce, u magisterské by se již jednalo o problém zásadní. Můžeme se zde přece ptát po dalších vlivech či pracích zabývajících se jak obecně dramatickým uměním, tak scénou, resp. v užším smyslu scénografií. Vůbec není zohledněna jakákoliv práce zabývajících se scénografií (míněno práce teoretická i historická) z období, ve kterém Hostinský i Zich tvořili, což je přece něco, co by mělo autorku v návaznosti na její základní zážitek s divadelními scénami uváděný v úvodu zajímat. Oba mohli nějak reagovat na soudobou praxi i teorii, z práce se to ale příliš (s výjimkou diskuse nad Wagnerem) nedozvíme.
- S nedostatkem kontextu pochopitelně souvisí i nedostatek sekundárních prací o Hostinském či Zichovi (o něm např. i sborník „Zichovské“ konference).
- Jistá delece prací o scénografii souvisí i s poměrně nedostatečnou reflexí Hostinského kontaktu s uměním výtvarným, které ale studoval v Mnichově a ke kterému se také vyjadřoval v textech. Hostinského stať o realismu v umění je pak logicky poměrně nevyužitá.

Práce bakalářská má nicméně studenta vést zejména ke znalosti řemesla, které se bez obdobných pokusů těžko naučí. Je škoda, že práce skončila do jisté míry na půli cesty. Práci **doporučuji** k obhajobě a navrhuji proto s jistými výhradami ohodnocení **velmi dobře mínus**.

doc. Karel Stibral